

До останніх належить, до прикладу, проведення випускаючою кафедрою науково-методичних конференцій, що на різних етапах підготовки і проведення вимагають чималих творчих та організаційних зусиль. У цьому процесі ми маємо змогу зробити висновок, чи є інноваційна поведінка майбутнього менеджера обмеженою, тобто межує з інертністю (низький рівень), чи є вона підпорядкованою і зорієнтованою на ініціативи та вказівки лідера – іншого студента, представника студентського самоврядування тощо (середній рівень), а чи студент прагне втілити власні ідеї, часом недостатньо враховуючи їхній сенс у спільній справі (індивідуально-творчий рівень), або ж усебічно осмислюючи місце своїх ініціатив у колективній справі (досконалий, найвищий рівень інноваційної поведінки). Відповідно, викладач може зробити висновок, яка саме корекція інноваційної поведінки потрібна кожному з цих студентів.

Отже, раннє залучення майбутніх менеджерів до вирішення спільних проблем у освітньому середовищі є одним із дієвих засобів у загальній структурі їхньої професійної підготовки.

Список використаних джерел:

1. Димченко Н.С. Інноваційна поведінка менеджера та її роль в управлінській діяльності / Н.С. Димченко // Вісник Східноєвропейського університету економіки і менеджменту. – 2014. – Вип. 1 (16). – С. 80–87.

ГРУПОВА РОБОТА УЧНІВ НА УРОКАХ БІОЛОГІЇ

Юсипіва ТІ., Міськів О.В.
(Дніпро, Україна)

Ефективність освітнього процесу значною мірою залежить від форм та методів його реалізації. Швидкий розвиток суспільства за сучасних умов потребує оновлення методики освітньої діяльності [5]. Педагоги намагаються застосовувати інтерактивні методи, залучати учнів до активної співпраці між собою як у класі, так і за участю новітніх мережевих технологій, що є вельми актуальним за умов дистанційного навчання. При цьому особливого значення набувають групові форми навчально-пізнавальної діяльності школярів. Їх застосування уможливорює об'єднання здобутків традиційної освіти та ІКТ.

Як зазначають Матяш Н.Ю. зі співавт. (2019), «у групі відбувається обмін знаннями і діями, співробітництво і взаємодія, вибір відповідних способів дій через взаємовплив, регуляція дій одного учня іншими учасниками, організація спільних дій. Така колективна взаємодія створює умови, за яких учні почувуються співавторами освітнього процесу» [2, с. 14].

У сучасній школі для ефективного засвоєння біологічних знань необхідно створити умови для «вільної творчої діяльності, діалогічної ситуації, вільного спілкування, змістом якого є формування потреби аналізувати й критично оцінювати інформацію про біологічні явища та живі природні системи» [3, с. 70]. В організації такої діяльності учнів групова форма навчання біології є найбільш перспективна. Застосування групових методик на уроці активізує набуті практичні і теоретичні знання учнів, створює умови для прояву їх ерудиції [6].

Технологічна структура групового навчання на уроці біології включає:

1) підготовку до реалізації групової задачі: визначення з проблемою, мотивація;

повідомлення послідовності роботи; отримання дидактичних карток групами; 2) групову форму роботи: ознайомлення з матеріалами, план дії групи; розподіл питань між членами групи; обмін індивідуальними результатами роботи; аналіз загального питання в групі; підсумки роботи над груповим завданням; 3) підсумкову роботу: дискусія стосовно результатів роботи між групами; обговорення пізнавальної задачі, закріплення знань; узагальнення сказаного та досягнення поставленого групового завдання [7].

Активне поєднання групового підходу навчання з різними методами (наприклад, навчальних дискусій, проблемних питань тощо) допоможе підвищити ефективність освітнього процесу [4].

Турчин О.А. (2018) акцентує увагу на тому, що найбільш ефективна діяльність учнів у групах під час практичних досліджень. Дослідниця пропонує на практичному занятті з теми «Складання схем схрещування» ділити учнів на чотири групи – «медики», «генетики», «фермери» і «криміналісти», які будуть виконувати практичну роботу за принципом консультації. При цьому учні набувають досвіду правильно формулювати думки, шукати правильні розв'язки і відсіювати помилкові, зважати на думки інших членів груп. Це стимулює мотивацію і покращує взаємини у колективі [8, с. 78-79].

Найефективніше застосовувати групові методи навчання на уроках узагальнення та закріплення знань. Для прикладу, після вивчення великого за обсягом розділу «Еволюція органічного світу» доцільно застосовувати прийом «Рюкзак». Учень може навести приклад з конкретним поясненням: «Доказами еволюції є ...», «Адаптацією організмів до чинників довкілля є ...» тощо. Така групова робота допоможе виявити та ліквідувати прогалини у вивченому матеріалі, підтягти слабших учнів за рахунок сильніших.

Групове навчання за темою «Біотичні, абіотичні та антропічні фактори» можна здійснити за методикою «Перевернуте навчання», розбивши учнів на групи «біологи», «екологи», «медики». Після підготовки проєкту, кожна група представляє результати своєї пошукової роботи у вигляді електронної презентації. Така діяльність учнів стимулює їх самореалізацію та творчий саморозвиток, формує умови до ініціативності та критичного мислення, акцентує увагу на постановці проблеми й ухваленні рішення, вчить орієнтуватися в інформаційному просторі, формує міжпредметні знання.

Отже, групова робота забезпечує динамічну взаємодію учнів один з одним і з учителем, стимулює розвиток творчої особистості, мотивує учнів до покращення своєї успішності, розвиває навички самокритики і самоаналізу, формує ціннісну позицію до навколишнього світу і себе, сприяє поліпшенню комунікативних зв'язків, навчає правилам і нормам суспільної діяльності, навчає дослідно-пошуковій роботі, формує креативну і успішну особистість.

Список використаних джерел:

1. Коваленко Є. І., Микитуха Р. Групова навчальна діяльність учнів як інноваційна технологія // Наукові записки Ніжинського державного університету імені Миколи Гоголя. Психолого-педагогічні науки. – 2012. – № 1. – С. 81–85.
2. Навчання біології учнів основної школи : методичний посібник / Матяш Н.Ю., Коршевнюк Т.В., Рибалко Л.М., Козленко О.Г. – К.: КОНВІ ПРІНТ, 2019. – 208 с.
3. Міронець Л.П., Хиценко Я.А. Методичні засади використання дискусійних методів у процесі навчання біології в основній школі // Актуальні питання природничо-математичної освіти, 2017. – № 10. – С. 6–74.

4. Музыка Д.І. Використання ІКТ та міждисциплінарних підходів для формування метапредметних компетентностей учнів на уроках біології засобами «Перевернутого навчання» / Матеріали XI Міжнародного фестивалю педагогічних інновацій. Том 2. – Черкаси: КНЗ «ЧОПОПП ЧОР», 2019. – С. 189–193.

5. Пишна Н.Б. Формування креативної особистості через впровадження інноваційних технологій на уроках біології / Педагогічна майстерня // Науково-методичний журнал «Біологія». – Харків: «Основа», 2017. – № 13–14. – С. 5–15.

6. Сапронова Ю.Р., Шелюк Ю.С., Шинкаренко І.А., Юрик Л.О. Використання технологій колективно-групового навчання на уроках біології // Біологічні дослідження. – 2019. – С. 426–428.

7. Свінченко І.А. Групові форми навчання у викладанні біології. У 2-х частинах. – Харків: «Основа», 2011. – 92 с.

8. Турчин О.А. Методика організації групового навчання на уроках біології в 9-му класі / Основні напрями розвитку педагогічної науки. Матеріали III Міжнародної науково-практичної конференції (м. Рівне, 7–8 грудня 2018 року). – Херсон: Видавництво «Молодий вчений», 2018. – С. 77–80.

ПОНЯТТЯ ТА ЗАГАЛЬНА ХАРАКТЕРИСТИКА ПРИВАТНОГО АКЦІОНЕРНОГО ТОВАРИСТВА

Яковенко Р.О.
(Полтава, Україна)

Науковий керівник : **Сас Н.М.** – доктор педагогічних наук, доцент кафедри педагогічної майстерності та менеджменту імені І.А. Зязюна Полтавського національного педагогічного університету імені В.Г. Короленка

На сьогоднішній день акціонерне товариство (АТ) є однією з найпоширеніших форм ведення великого бізнесу [4]. Господарська діяльність в формі *акціонерного* товариства дозволяє залучати при створенні *акціонерного* товариства і при його подальшій діяльності необмежені фінансові ресурси у вигляді внесків у статутний капітал, як самих засновників, так і сторонніх осіб.

Акціонерне товариство – господарське товариство, статутний капітал якого розділений на певну кількість акцій однакової номінальної вартості, корпоративні права за якими посвідчуються акціями.

Регулювання діяльності акціонерних товариств здійснюється на основі Закон України «Про акціонерні товариства», який визначає порядок створення, діяльності, припинення, виділу акціонерних товариств, їх правовий статус, права та обов'язки акціонерів [1].

Акціонерне товариство може бути створене шляхом заснування, злиття, поділу, виділу чи перетворення підприємницького (підприємницьких) товариства, державного (державних), комунального (комунальних) та інших підприємств. Засновниками акціонерного товариства можуть бути держава, а також фізичні та/або юридичні особи, які прийняли рішення про його заснування. Засновниками акціонерного товариства можуть бути одна, дві чи більше осіб. Акціонерне товариство може бути створене однією особою чи може складатися з однієї особи у разі придбання одним акціонером усіх акцій товариства. Акціонерне товариство не може мати в якості єдиного учасника інше підприємницьке товариство, учасником якого є одна особа. Акціонерне товариство не може мати у своєму складі лише акціонерів-юридичних осіб, єдиним учасником яких є одна й та ж особа.